

ПРЕС КЛИПИНГ

10-11.септембар 2011.

НАСЛОВИ

Лек против отказа;(стр.2)

Хиљаде просветара вишак?; (стр.3)

Пола државе тражи "тезгу";(стр.4)

Алберт Јегер: Привреду гуше намети; (стр.5)

Минус ван сваке контроле; (стр.7)

Ребаланс буџета за исплату социјалне помоћи; (стр.8)

Расте извоз текстила из Србије; (стр.9)

Министар Ђирић у посети Фабрици мазива у Крушевцу; (стр.10)

Рецесија доноси мање плате пензије, отказе, инфлацију...; (стр.10)

Радимо као Немци за пет пута мање плате; (стр.13)

Викиликс: Срби ништа не раде, само пију и пуше; (стр.15)

Млади беже главом без обзира!; (стр.16)

Путари зову Тадића у помоћ; (стр.18)

Јавни дугови велика опомена; (стр.19)

<http://www.rts.rs/page/stories/ci/story/5/%D0%95%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%BC%D0%B8%D1%98%D0%B0/953768/%D0%9B%D0%B5%D0%BA+%D0%BF%D1%80%D0%BE%D1%82%D0%B8%D0%B2+%D0%BE%D1%82%D0%BA%D0%B0%D0%B7%D0%B0+.html>

Лек против отказа

Покретање производње најделотворнија мера за спречавање отказа, рекао за РТС председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић. Влада би до краја месеца требало да донесе уредбу којом ће ограничити рокове плаћања на два месеца, каже министар економије Небојша Ћирић.

Нови талас кризе прети отказима у приватном сектору. У последње три године, од када је почела светска економска криза, у Србији је без посла остало 200.000 радника, искључиво у приватном сектору и то у малим и средњим предузећима.

Из интервјуа Љубисава Орбовића за РТС

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић каже да ће новом кризом у будућем периоду бити погођена мала и средња предузећа, а од привредних грана металски комплекс и хемија.

"Волео бих да нико не мора да страхује и да се тај точак окрене да почнемо да запошљавамо људе, а не да отпуштамо", рекао је Орбовић гостујући у Дневнику РТС-а.

Одговарајући на питање која је мера најделотворнија да се спрече откази, Орбовић каже да је суштина у томе да се покрене производња и да се обезбеде одређена квалитетна средства која би фирме могле да повлаче и обезбеђују за обртна средства, којих како каже, очито нема.

Према његовим речима, средства која банке пласирају су изузетно скупа и неисплатива.

"Други проблем, у чије се решавање укључила и Влада, је скраћивање рока плаћања са 130 на 60 дана, што је уобичајено у свету. То би омогућило свежа средства за рад", рекао је Орбовић.

Министар економије Небојша Ћирић каже за РТС да би Влада до краја месеца требало да донесе уредбу којом ће ограничити рокове плаћања на два месеца.

На уплату заосталих дугова привредници у просеку чекају четири месеца, а највећи дужник је држава.

"То је добар сигнал, да крећемо из свог дворишта и надамо се да ће сада и у приватном сектору да се ланац дуговања прекине", рекао је министар економије.

Синдикат спреман за дијалог

Љубисав Орбовић истиче да су врло често синдикати и послодавци спремни да конкретним примерима помогну Влади да би се дошло до правог решења.

"Нажалост, до сада се није имало довољно разумевања према синдикатима нити према послодавцима", каже Орбовић.

Синдикат ће покренути акцију у сусрет таласу кризе, јер у претходном таласу нико није био довољно спреман, јер смо, како каже Орбовић, "били ушушкани у причи да ће се наша земља развити, што није било тачно".

"Ово није питање само Владе, није питање једне групе људи која ће одлучивати тајно или јавно како ће се функционисати даље. Сматрамо да је неопходно да се укључи већи круг људи. Ми ћемо ангажовати одређене експерте, позваћемо и парламентарне странке да са њима разговарамо", каже Орбовић.

Орбовић каже да ће Синдикат покушати да чује и друга размишљања како би се дошло до концизних идеја и предлога, који би требало да се усмере према Влади у покушају да ову кризу пребродимо лакше него што смо то урадили са претходном.

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/125/Dru%C5%A1tvo/953078/Hiljade+prosvetara+vi%C5%A1ak%3F.html>

Хиљаде просветара вишак?

У просвети вишак професора физичког, ликовног и музичког, а мањак математике и информатике. Синдикати траже од Министарства да изнесе податке о вишку запослених. Рачуница показује да око 4.000 људи има проблем са фондом часова, поручују из Синдиката образовања Србије.

Синдикати просвете сматају да би ресорно Министарство требало што пре да изнесе податке о вишку запослених, како се о томе не би лицитирало у јавности. Представници синдиката поручују да једино Министарство има тачне податке, а да синдикати треба да реагују само када им се пријави неправилност у одређивању технолошких вишкова.

Изјаве Бранислава Павловића, Миљка Ђокића, Зорана Јаковљевића, Милана Јевтића и Драгана Матијевића

Професоре физичког, ликовног и музичког у трећем и четвртном разреду, заменили су учитељи, па се ту створио вишак, кажу синдикалци. С друге стране, има мањка професора математике и информатике.

"Општа слика је прилично конфузна. Ако узмете у обзир да у Србији има 1.830 школа, па да у свакој школи тек двоје људи нема норму или су остали без часова, то вам говори већ о цифри од 3.500 до 4.000 људи који имају неки проблем", рекао је Бранислав Павловић, председник Синдиката образовања Србије.

Они који су годинама у просвети, а у овом тренутку немају пун фонд часова, траже да се поштују препоруке Министарства и Закон.

"Поједини директори примају нова лица у систем на места физичког васпитања. То су у нашем граду тренутно три радна места где су нова лица примљена у систем, иако имамо чак 34 лица која су на листи технолошких вишкова", рекао је Миљко Ђокић, професор физичког васпитања из Крушевца.

Професор физичког васпитања из Ниша Зоран Јаковљевић каже да је у овој школској години број часова које држи смањен са 20 на 12, што је норма мања за 40 одсто.

Председник Уније синдиката просветних радника Крагујевца Милан Јевтић каже да проблем технолошких вишкова, односно проблем са педагошком нормом, имају готово све школе у Крагујевцу.

Своју рачуницу су ресорном министарству доставили и синдикати и школске управе, а дали су и моделе по којима би требало решити питање технолошких вишкова.

"Оно што је наш заједнички циљ у овом тренутку је да покушамо да се изборимо да ниједан образован човек у Србији, мислим пре свега ту на просветне раднике, не постане вишак, поготово не у једној земљи у којој 42 посто људи има основно образовање као највећи интелектуални домет", рекао је Драган Матијевић, председник Уније синдиката просветних радника Србије.

Министар Обрадовић је ове недеље изјавио да ће у јавност изаћи тек кад буде имао тачне податке. Просветари се надају да ће то бити следеће недеље.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:344683-Pola-drzave-trazi-quottezguquot>

Пола државе тражи "тезгу"

Биљана Стјеља

Скоро сваки други запослени у Србији прижељкује додатни посао уз своје стално занимање. Додатни динар најчешће зарађују архитекте, менаџери, дизајнери...

ХОНОРАРНИМ радом не баве се само они који чекају неки „озбиљнији“ посао јер готово сваки други стално запослени у Србији прижељкује или већ одрађује неку „тезгу“. Према последњем истраживању „Инфостуда“, у Србији за оваквим несталним ангажманима, најчешће посежу незапослени, и то радећи „на црно“, али међу њиховим испитаницима се чак 48 одсто стално запослених изјаснило да понекад „одради нешто и са стране“. Мушкарци и у овом случају предњаче, па додатни динар зарађују чешће него жене.

- Међу испитаницима који већ имају искуства у хонорарним пословима, међу најзаступљенијима су били они који су се бавили графичарством, издаваштвом и архитектуром - објашњавају у „Инфостуду“. - Потом следе они који се баве језиком и књижевношћу, пи-аром и маркетингом, а висок је проценат и дизајнера и уметника.

Хонорарно искуство чешће од других имају приправници и виши менаџмент, а чак 87 одсто испитаника је казало да је спремно да ради више хонорарних послова истовремено.

- Скоро 40 одсто испитаника који имају искуства у хонорарним пословима је на последњем пројекту радило дуже од пола године и они су у већини случајева зарађивали око 30.000 динара - наводи се у резултатима истраживања. - Сваки четврти испитаник је био ангажован на пројекту који је трајао краће од месец дана и за то време укупна зарада, у 57 одсто случајева, није прелазила 10.000 динара.

Да хонорарни посао виде као могући основни извор прихода рекло је свега 15 одсто испитаника, док већина, односно 48 одсто, каже да им је то додатни извор зараде уз стално

запослење. Као радни амбијент 43 одсто би радије одабрало кућу него канцеларију, али би на терен ишло свега пет одсто испитаника. А међу онима који би у потрази за додатним динаром радије изашли из топлог дома него радили у њему, много су се спремнији показали - мушкарци.

“ПРЕПОРУКА“

ДОДАТНИ новац би легао готово сваком испитанику „Инфостудовог“ истраживања, али би се тек сваки други активно потрудио и да га нађе. А када би се на то одлучили, понуду би, на првом месту, потражили путем мреже пријатеља. Остале методе, поређане по важности су: друштвене мреже - „Фејсбук“, „Твитер“, „Мајспејс“, затим, стручне друштвене мреже као што је Линкедин. Најмање гласова добила је нискобуџетна реклама, на пример, промотивни материјал кућне израде.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:344596-Albert-Jeger-Privreda-guse-nameti>

Алберт Јегер: Привреду гуше намети

Г. БУЛАТОВИЋ

**Шеф мисије ММФ о новом програму са Србијом, мерама Владе, послодавцима:
"Ако у ребалансу изостане план уштеде, одложићемо аранжман"**

ДОСТАВЉАЊЕ предлога ребаланса буџета парламенту, који треба да садржи договорени план уштеда, кључна је активност Владе пре усвајања новог аранжмана Србије са Међународним монетарним фондом - каже за „Новости“ шеф Мисије ММФ за Србију Алберт Јегер.

*** Шта ће се догодити уколико Влада не успе да сведе своје трошкове на планирани ниво?**

- Ако планирана ограничења потрошње не буду у договореном обиму, мораће да буде одложено усвајање споразума са Србијом, што је предвиђено за седницу Борда извршних директора ММФ крајем месеца.

*** Влада Србије у припреми свих буџета претходних година истицала је у први план инвестициону потрошњу. Али средства намењена инвестицијама, ребалансима, углавном су завршавала у текућој потрошњи...**

- Сматрамо да је лоше извршење инвестиционих пројеката један од главних проблема у Србији. То је, пре свега, последица чињенице да политичари у Србији већу предност дају текућој, него инвестиционој потрошњи. Осим тога, недовољно се планира и координира. У будућности би у томе већу улогу могло да одигра Министарство финансија. Очиглено је, такође, да Србији недостаје вишегодишњи буџет за такве пројекте, али да гломазне процедуре јавних набавки треба да буду унапређене.

*** Већ сада из министарстава најављују да ће наставити пројекте по усвајању ребаланса. Има ли уопште простора да одређене институције добију више новца?**

- Апсолутно нема места за опредељивање било каквих додатних средстава. Наравно, министарства могу преусмерити новац издвојен за неке раније планиране пројекте на нове. ДОБАР БАНКАРСКИ СЕКТОР * Пословне банке у Србији задржале су током кризе изразиту ликвидност. Има ли смисла тражити од њих смањење маржи?

- Висока ликвидност не мора да подразумева и високе профитне марже. Такође, високе

профитне марже се не претварају увек у високе профите, посебно када постоје очити проблеми са лошим пласманима. Србија има конкурентан и добро регулисан банкарски сектор.

*** Верујете ли да најављене мере Владе за побољшање ликвидности привреде могу спречити могући колапс тог система?**

- Основни принцип ових мера, а то је побољшање плаћања из буџета свих нивоа власти, звучи јако добро. Али делотворност тих корака пресудно ће зависити од конкретизације тих мера, што још нисмо видели.

*** Србија је, пре скоро две године, прихватила да спроведе реформе пензионог, образовног и просветног система према препорукама Светске банке. Мислите ли да ће то икада бити учињено?**

- Верујемо да хоће, јер скоро да не постоји алтернатива тим реформама. У случају да се оне не спроведу, тежина јавних расхода би постала превелики терет за приватни сектор, а то би довело до гушења економског раста у наредним годинама.

*** Која је алтернатива могућем поопштравању услова за одлазак у пензију?**

- Реално, даље поопштравање услова за одлазак у пензију мораће да сачека наредну Владу. Таква реформа се не може, гледано и технички, али и политички, припремити у наредних неколико месеци, посебно у предизборно осетљивом периоду. Али овај проблем неће нестати. Скоро све државе у Европи прилагођавају своје пензионе системе у складу са продужењем животног века.

*** Како коментаришете чињеницу да се, према званичним подацима, незапосленост у Србији попела на 22 одсто?**

- Ти подаци су врло узнемиравајући и позивају на хитан план акције. Значајан проблем је то што је запошљавање прескупо за послодавца. Конкретно, постоји прилично широк консензус да су послодавци у Србији претерано оптерећени, укључујући ту, на пример, и неразумно високе отпремнине и ограничење дужине уговора на одређено време. Постоје и многи други, слични проблеми са законом и другим прописима. Али, нажалост, засад је темпо реформи у овој области много спорији него што је неопходно да би то дало подстицај реалној економији.

*** Има ли потребе да се поново прави нека врста договора са матичним банкама, а које су власнице пословних банака у Србији, о степену изложености овом тржишту?**

- То може бити једна од опција. У неким, кључним питањима Србија је боље припремљена него пред долазак првог таласа кризе 2008. године. На пример, банке се сада више ослањају на домаће депозите, а не на финансирање из извора матичних банака у иностранству. Такође, прошле године ојачан је правни оквир за решење питања проблематичних банака. Због тога верујемо да, за сада, не постоје довољно снажни разлози за споразум попут оног који је 2009. године направљен у Бечу. Али под неким околностима, такав договор опет би се могао узети у разматрање.

Минус ван сваке контроле

Г. БУЛАТОВИЋ

Неизвесно је када ће Влада Србије донети најављену уредбу којом би се ограничили рокови плаћања. Јавна предузећа тренутно дугују укупно 51,1 милијарду динара, а највише оснивачу - држави

- УРЕДБА којом би држава ограничила рокове плаћања на 60 дана извесно неће бити донета у наредних месец дана - сазнају „Новости“.

Наиме, према информацијама до којих су „Новости“ дошле, није проблем ограничити рок плаћања на 60 дана и теоретски предвидети одређене санкције за оне који те рокове не поштују. Али, хронична великвидност свих компанија, биле оне у државном или приватном власништву, може условити да спровођење једне овакве мере допринесе - не сређивању стања, већ још већем хаосу. Јер, нова мера се не би примењивала ретроактивно, већ би важила од дана када је усвоји Влада. А, потраживања државе и њених фирми према приватном сектору, али и дуговања свих нивоа власти и јавних предузећа према компанијама из реалног сектора су данас таква да је тешко „подвући“ црту и репрограмирати постојеће обавезе и, у исто време, ући у нови циклус сарадње по новим правилима.

Анализа дуговања и неизмирених потраживања десет највећих републичких јавних предузећа, а које је сачинило Министарство финансија, показује да тренутно ове фирме дугују 51,1 милијарду динара, а што представља 1,8 одсто укупног бруто друштвеног производа земље. У исто време, ове компаније не могу да наплате чак 178,7 милијарди динара (1,7 милијарди евра), односно скоро 5,5 одсто БДП!

Највећа јавна предузећа процентуално највише дугују буџету који од њих потражује 31,3 милијарди динара, чак три милијарде више него пре три месеца. Да подсетимо, минус државе је повећан на 4,5 одсто бруто друштвеног производа, а тренутно се „ломе копља“ где све државна каса може уштедети и ребалансом смањити своје трошкове за око 20 милијарди динара. У претходна три месеца своја дуговања према државним органима повећали су „Србијагас“, ЕПС, Електро mreжа, ПТТ Србија, Железнице, Путеви Србије...

Фирмама у приватном власништву највише дугује „Србијагас“ 7,9 милијарди динара, као и Електропривреда Србије - 3,1 милијарди, док су државним фирмама највећи дужник Железнице (2,3 милијарде динара). Интересантно је да компаније које су данас у државном власништву, вероватно због консензуса да је неопходно одржати производњу и исплаћивати плате, јавним предузећима дугују чак 48,7 милијарди динара.

Највећа ненаплаћена потраживања има ЕПС, око сто милијарди динара, а у стопу га следи „Србијагас“ са 70,8 милијарди динара. Иначе, актуелни подаци и показују да десет највећих јавних предузећа чак три пута више потражују, него што дугују. Најзадуженије јавно предузеће је, дефинитивно, ЈП „Железнице Србије“ са дугом од 32,9 милијарди динара, од чега је више од 80 одсто дуг према државним органима. Да подсетимо, Железнице су данас једно од ретких јавних предузећа које има редовне субвенције из републичког буџета.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/276364/Rebalans-budzeta-za-isplatu-socijalne-pomoci>

Ребаланс буџета за исплату социјалне помоћи

Бета

Министарство рада и социјалне политике затражило је ребалансом државног буџета, чије се усвајање очекује до краја септембра, додатних 1,5 милијарди динара за исплату социјалне помоћи корисницима који су то право остварили усвајањем новог Закона о социјалној заштити.

Како је агенцији Бета рекла помоћница министра рада и социјалне политике Сузана Пауновић ова средства требало би да омогуће редовну исплату социјалне помоћи до краја године за све кориснике који су то право према новим критеријумима већ остварили, или ће тек остварити током 2011. године.

"Од усвајања новог закона о социјалној заштити у априлу, па до сада имамо око 15.000 нових корисника социјалне помоћи. Очекујемо велики прилив нових захтева током септембра и до краја године, тако да ће се остварити наше пројекције о увећању корисника социјалне помоћи за око 50 одсто", казала је Пауновић.

Примена новог Закона о социјалној заштити почела је у априлу, а поред тога што већи број корисника сада остварује то право, предвиђени су и већи износи те помоћи.

Право на помоћ сада имају и шесточлане породице, а износи се рангирају према броју чланова домаћинства који нису радно способни. Двочлана породица је раније примала 8.930 динара, а сада износ социјалне помоћи је од 9.450 до 11.300 динара. Петочлане породице примале су 12.094 динара, а сада добијају од 18.900 до 22.680 динара.

Шесточлане породице до сада нису биле посебно вредноване, а убудуће ће добијати од 22.050 до 26.000 динара. Према подацима Министарства за рад и социјалну политику, у Србији има око 200.000 корисника социјалне помоћи.

Расте извоз текстила из Србије

Танјуг

Вредност извоза текстилног сектора у Србији за седам месеци ове године премашила је 500 милиона долара, што је на нивоу читаве 2010, а очекује се да би до краја 2011. могла достићи чак 800 милиона долара, изјавила је Весна Васиљевић из Привредне коморе Србије (ПКС).

Од јануара до краја јула 2011. у текстилној индустрији остварен је извоз од око 354,3 милиона долара, а у индустрији коже и обуће скоро 178 милиона долара, рекла је Васиљевић из секретара Удружења текстила, коже и обуће у ПКС.

Васиљевић је истакла да 70 одсто српског извоза текстила, коже и обуће иде у Европску унију (ЕУ). Готови одевни предмети су, по Васиљевићевој, после ступања на снагу Споразума о слободној трговини текстилом са ЕУ, јула 2005. постали веома важан извозни производ из Србије, одмах после гвожђа, челика, поврћа и воћа.

У протеклих шест година стално се бележи суфицит у спољнотрговинском промету текстилног сектора Србије са ЕУ од неколико десетина милиона долара, додала је Васиљевић.

Ступањем на снагу прелазног трговинског Споразума са ЕУ, као и Споразума о слободној трговини са Турском, обезбеђен је приступ предузетницима овог сектора тржишту од близу 600 милиона потрошача.

Економска и финансијска криза као и догађаји у земљама Северне Африке са којима је ЕУ имала успостављену дијагоналну кумулацију порекла роба још од 2005. и 2006, натерала је купце из највеће регионалне интеграције на свету да своје производне налоге из тог дела света смање, а производњу текстила преусмере и на подручје земаља Балкана, закључила је Васиљевић.

ТАНЈУГ

Министар Ђирић у посети Фабрици мазива у Крушевцу

Министар економије и регионалног развоја Небојша Ђирић посетиће сутра Фабрику мазива (ФАМ) у Крушевцу, која улази у фазу реструктурирања .

После раскида Уговора о приватизацији у јуну, ФАМ , уз помоћ Министарства економије и регионалног развоја које из некадашње Нибенс групе преузима фабрику, наставља несметану производњу, а зараде запосленима се исплаћују редовно, саопштило је Министарство.

У протеклом периоду, посебна пажња је посвећена наступу ФАМ на иностраном тржишту, наведено је у саопштењу.

Министар Ђирић ће имати састанак са градоначелником Крушевца, представницима предузећа, а обићиће погоне фабрике и даће изјаве за медије.

ФАМ је био у власништву Мила Ђурашковића, власника "Нибенс" групе који је заједно са још седам руководиоца у путарским предузећима "Нибенс групације", ухапшен у мају под сумњом да су начинили штету предузећу од око 32 милиона евра.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/276168/Recesija-donosi-manje-plate-penzije--inflaciju>

ЕКОНОМИСТИ НИСУ УВЕРЕНИ ДА ЈЕ МОГУЋЕ ИЗБЕЋИ КРИЗУ

Рецесија доноси мање плате пензије, отказе, инфлацију...

Владимир Спасић

Радо бих мењао ову кризу коју ми имамо за рецесију, каже за "Блиц" економиста Љубомир Маџар, поводом најаве да нашој привреди прети ресеција. Он сматра да српској привреди прети криза са другачијим узроцима, опаснија од рецесије, а његове колеге додају да смо већ

сада у великим проблемима јер имамо мали привредни раст и велику незапосленост. Ситуација, како кажу, може бити и гора, посебно када је реч о радним местима.

У случају кризе неће бити посла за све: Радна места прва на удару

Рецесија или криза на српски преведено, могла би, према мишљењу стручњака, да повећа број отказа, смањи зараде, направи проблеме у исплати социјалне помоћи и пензија, да донесе поскуплења односно вишу инфлацију.

Мање оптимизма има и Међународни монетарни фонд (ММФ), који је после новог договора са Владом Србије, смањио процену привредног раста у овој години са три на два одсто, а у следећој са четири на три одсто.

"Спрема се четири деценије"

- Ризици дестабилизације и рецесије српске привреде акумулирају се четири деценије. Нисмо смањили те ризике, а било је покушаја да се изађе на колосек одрживог развоја - каже за "Блиц" Миладин Ковачевић, заменик директора Републичког завода за статистику. Светска криза 2008. године је, по његовим речима, показала све наше слабости и систем је, како каже, остао потрошачки јер трошимо више него што створимо. "Договор са ММФ ће нам помоћи да спроведемо део реформи, али долазе избори и није популарно спроводити болне мере, а времена је све мање - уверен је Ковачевић.

Главни разлози су лоши резултати привреде последњих месеци - извоз је у јулу у односу на јун смањен 2,7 одсто, а индустријска производња је у јулу у односу на исти месец прошле године мања 3,3 одсто.

На питање да ли је ово увод у рецесију, која значи пад БДП-а и производње, раст незапослености, Владимир Глигоров, сарадник Бечког института за међународне економске студије, одговара да се раст успорава, а тренутно не види шта би га убрзало. Нешто ће се добити на приватној потрошњи због повећања плата и пензија, али то би могао да неутралише раст увоза.

- Јавна потрошња би могла до подржи раст уколико дефицит буде већи него што се планира, што је вероватно. Нето извоз, разлика у расту извоза и увоза, трпеће услед пада тражње на најважнијим тржиштима. Остају инвестиције, али, како сада стоје ствари, и њихов ће раст успоравати. Уз то, следеће године би требало да се смањује јавна потрошња, а очекује се и успоравање инфлације, уз вероватно даље успоравање извоза. Због свега тога, потпуно је нејасно на основу чега је процењено да ће раст следеће године бити три одсто. Прилично је вероватна стагнација. Уколико се, уз то, појаве проблеми у евро зони и у суседству негативне стопе раста на почетку следеће године нису немогуће - прогнозира Глигоров.

Неминовност рецесије види и Љубомир Маџар, који каже да ће се у догледно време исцрпсти извори на којима наша привреда заснива свој раст - приходи од приватизације, страни

кредити, донације.

- Независно од светске кризе мора се ући у период када ће развој бити спорији са опасношћу да се заустави - упозорава Маџар и додаје да су мере које би требало да спроведе држава општепознате.

У Србији се, наставља он, не може причати о рецесији, која се у светским економијама јавља с времена на време, јер је код нас реч о структурном проблему, привреда не може да прибавља новац за развој из сопствених извора. Спољни фактори су другоразредни у односу на ове унутрашње, а нова светска криза може само да отежа оно што ће се и без ње десити.

Бошко Мијатовић, директор економских студија у Центру за либерално-демократске студије, тврди за “Блиц” да нова светска криза не постоји, али да је Србија већ у рецесији, кризи, односно да није из ње ни изашла. Он каже да је занимљиво да се у политичким и круговима економске власти говори о другом таласу кризе, који ће негативно утицати на Србију.

- Био је берзански пад пре неког времена, али се берза опоравила. Други талас кризе, и ако га буде, не може бити оправдање за лошу економију у Србији. Свет није у доброј ситуацији, али постоји привредни раст у многим земљама. Реч је о манипулацији медијима и бирачима - истиче Мијатовић.

Ми смо, како наводи, и сада у рецесији, имамо пад животног стандарда, раст незапослености, проблеме у измиривању обавеза малих и средњих предузећа.

На питање шта предлаже како би се стање поправило Мијатовић наводи да је бесмислено саветовати Владу да нешто ради, када све ради контра, само гледа како да се слика на ТВ.

Домћа економија		
година	BDP (%)	nezaposlenost (%)
2008.	+5,4	14
2009.	-3,5	16,6
2010.	+1,5	20
2011.	+2*	22,2 (april)
2012.	+3*	

*prognoza MMF

- Може да буде горе, ако дође до нове кризе у свету или ако би код нас избила финансијска криза. У веома смо осетљивој ситуацији.

Ако би се то десило онда би имали проблеме у пуњењу буџета, даљи пад запослености - тврди Бошко Мијатовић.

Успоравање привредног раста и евентуално смањивање производње ће, према мишљењу Глигорова, сасвим извесно утицати негативно на тржиште рада.

- Требало би рачунати са погоршаном социјалном сликом и већим социјалним проблемима са којима презадужена земља и држава не може лако да се носи - каже Глигоров.

http://www.pressonline.rs/sr/vesti/vesti_dana/story/175404/Radimo+kao+Nemci+za+pet+puta+manje+plate.html

ПОТПУНИ ПРОМАШАЈ АМЕРИЧКИХ ДИПЛОМАТА... ПРИВРЕДНИЦИ И ЕКОНОМИСТИ ТВРДЕ ДА НАШИ РАДНИЦИ НИСУ ГОРИ НЕГО ОНИ НА ЗАПАДУ

Радимо као Немци за пет пута мање плате

Поређење - Саговорници Пресса тврде да запослени у Србији, иако раде у лошим условима, са застарелом технологијом и за мале плате, постижу подједнако добре резултате, а такве тврдње поткрепљује и извештај ОЕЦД-а

Депеша америчке амбасаде, објављена на Викиликсу, где се тврди да су Срби нерадници, који само пију, пуше и проводе се по кафанама, потпуно је промашила суштину и у њој ниједна једина реч не одговара истини, кажу за Пресс домаћи привредници, економисти, али и министар рада Расим Љајић.

Шта је објављено

Сајт Викиликс објавио је депешу амбасаде САД у којој се Срби описују као људи који посао гледају као нужно зло и раде само да би преживели. У депеши пише да наши запослени много више полагају на новац и статус него на изазове и осећај успеха. Такође, наводи се и да многи родитељи саветују децу да не прихватају послове који су им испод части и да зато деца остају да живе са њима све до зрелих година.

Саговорници Пресса наводе да су лоши услови рада, несигурност и мале плате главни разлози зашто Срби нису мотивисани да раде више, али да и овако раде далеко боље него многи европски радници.

Министар рада Расим Љајић каже да наши радници ни по чему нису лошији од колега из иностранства.

Лоши само услови

- Запослени у Србији су демотивисани тиме што имају мале плате и несигурна радна места. Јер, како другачије протумачити да ти исти људи на Западу имају велику продуктивности и налазе се међу најбољима. Сматрам да наводи са Викиликса нису тачни и да је потпуно непримерено стављати све у исти кош - каже Љајић.

Да је истина много ближа Љајићевим тврдњама него наводима из депеше, показује и недавно истраживање Европске организације за развој (ОЕЦД), према којем Срби дневно на послу проведу више времена него Немци, Французи, Белгијанци, Турци или Данци, иако су плате за које ми радимо од три до десет пута мање него у тим земљама.

У Унији послодаваца Србије кажу да су наши радници добри, али да су услови у којима радимо веома лоши.

- Срби су добри радници. Проблем је само у томе што држава демотивише послодавце, а преко њих и запослене. Ако је неко добро плаћен и има добар посао, онда ће добро и радити. Али, ако је све то обезвређено, питање је зашто би се неко трудио за 200 евра? Чини ми се да су правила игре таква да је само државним службеницима добро - каже Драган Марјановић, директор УПС-а.

Анкета - Да ли су Срби лоши радници?

Вукашин Чабељић (33), уметник

- Не бих се сложио са том тврдњом. Не волим такву врсту генерализације. Наш народ је вредан и радан, мада има и оних пасивних.

Нада Кнежевић (83), пензионер

- Нажалост је тако. Омладина неће да ради, док је у моје време било другачије. Људи гледају док су на послу само да им прође дан.

Стефан Иванишевић (19), студент

- Нерадан смо народ и за то имамо примере на сваком ћошку. Данас је лакше пронаћи изговор него радити и то је једноставно чињеница.

Слађан Немедих (46), мајстор

- Не слажем се уопште са таквим констатацијама. Веома смо радан народ, јер како бисмо досад били живи уз све ове недаће да нисмо такви.

Председник Конфедерације слободних синдиката Ивица Цветановић сматра такође да Срби добро раде, с обзиром на то шта нам се све дешавало протеклих година.

- Приче да смо нерадан народ су чиста пропаганда и демагогија. Подсетимо се само седамдесетих година прошлог века, када смо имали високу продуктивност као у Јапану. Људи су сада психички урушени, што је последица 25 година разних дешавања у нашој земљи, али смо ипак и даље радан и борбен народ - каже он.

Ма какви лењивци

Слично размишља и Љубисав Орбовић из Савеза самосталних синдиката, који поручује да не треба људе због великог броја незапослених називати лењим.

380 хиљада људи у Србији ради више од 50 сати недељно

200 хиљада људи на послу недељно остаје 20 сати дуже него што закон прописује

20 одсто запослених у Србији прима плату без икаквог закашњења

350 евра је просечна плата у Србији, што је 5-6 пута мање него у Немачкој

Економиста Милан Ковачевић каже да разлика између нас и развијених земаља није у радним навикама, већ у организацији у држави и предузећима.

- Не видим разлику између наших и страних радника. У Србији ћете наћи и предузећа где људи раде много, али и где ленчаре. То све зависи од организације. Мислим да би требало убрзати реформе и увести бољу организацију у фирмама како би наши радници исказали максимум - каже Ковачевић.

Српски привредници демантују Викиликс

Дракулић: Наши су чак и успешнији

Сувласник „Ист поинта“ Зоран Дракулић сматра чак да су наши радници бољи од оних из иностранства.

- Свуда имате добре и лоше раднике. Код нас је систем такав да не можете да кажњавате раднике, јер су заштићени као бели медведи, па с једне стране имате оне који стварно раде, а с друге запослене који су у бившем систему навикли да добијају плату без обзира колико се трудили. Ипак, и то се полако мења - каже Зоран Дракулић.

Спасојевић: Никад нисам имао проблема

Први човека ИТМ-а Топлица Спасојевић оцене америчких дипломата види као површне и тврди да никада није имао веће проблеме са својих 1.700 запослених.

- Доказано је да смо у организованим системима најбољи радници. На пример, имате Српски пословни клуб у Лондону, који су организовали наши млади менаџери. Велики број њих се налази на лидерским местима у највећим светским банкама - каже Топлица Спасојевић.

Павичић: Бољи резултати него на Западу

Никола Павичић, директор „Синтелона“, који послује у оквиру међународне „Таркет“ групације, каже да заједно са Русима и Украјинцима наша фирма прави боље резултате него „Таркетове“ групације у Западној Европи и Америци:

- Питање је да ли Срби могу да покажу способности због стања у нашим предузећима где се ради на лошој опреми и са успаваним менаџментом. Наш пример показује да се Срби одлично сналазе у тржишној утакмици.

Радован Ж. Марковић - Зорица Јањушевић

http://www.pressonline.rs/sr/vesti/vesti_dana/story/175320/Vikiliks%3A+Srbi+ni%C5%A1ta+ne+rade%2C+samo+piju+i+pu%C5%A1e.html

Викиликс: Срби ништа не раде, само пију и пуше

У мору „ексклузивних“ и „спектакуларних“ депеша из америчке амбасаде - у којима се, у суштини, није рекло ништа што већ нисмо знали - занемарена је једна, која много више од празних прича са канабеа у Кнеза Милоша говори о томе како Американци виде радне навике у Срба

У депеши коју је објавио Викиликс, послатој 12. јануара 2006, каже се да већина српске популације има веома песимистичан поглед на посао, који је последица комунистичког режима, када су плате и доприноси били загарантовани, без обзира на то колико - и да ли уопште - радите. Дипломате сматрају да Срби виде посао само као нужно зло и да раде једино да би преживели.

Дај статус, пусти изазове

- У новом окружењу, после тешке транзиције, старија генерација и даље верује да држава треба да издржава радника. Многи родитељи говоре својој деци да не прихвате послове који су им „испод части“ и на којима би морали да раде, због новца или због напретка у каријери - наводи се у депеши. - Зато многа деца остају да живе са родитељима све до зрелих година.

Они који ипак раде, примећују у амбасади САД, много више полагају на новац и статус него на изазове или осећај успеха. На памет им не пада ни да се остварују професионално, ако им то неће донети више новца.

Американци су забележили и да постоји дискриминација по годишту, јер већина фирми жели да запосли само младе људе.

- Многи који траже посао жале се да су личне везе неопходне за запослење, морате да познајете некога у компанији да бисте уопште добили могућност да тамо радите. А различите форме „флексибилног запошљавања“, попут рада на одређено време или самозапошљавања су присутне само у малом проценту. У руралним крајевима и малим градовима шансе за запослење су практично непостојеће, а само је у Београду боље.

Али, и они који нађу посао у Београду, убрзо ће се уверити да је цена живота у овом граду много већа, поготово ако изнајмљују стан.

Млађе генерације и запослени који су већи део свог живота провели у приватним предузећима, каже се даље у депеши, много су отворенији за промене и много посвећенији свом послу.

Одакле им паре за изласке?

Иако би, према свим овим показатељима, српски „пролетаријат“ требало да подигне глас и дигне политичку тензију, то се, на велико чуђење Американаца, не догађа.

- Довољан је само један поглед на београдску главну пешачку улицу и видећете буљук званично незапослених младих људи, обучених по последњој моди, који пијуцкају капућино и пуше, док у рукама држе скупоцене телефоне. Слично је и у ноћном животу: млади, скоцкани до краја, са свим последњим геџетима, остају читаву ноћ у граду. Одакле им новац? Има неколико извора: помоћ родитеља, рођака из иностранства, нерегистрованих послова и слично.

Марко Прелевић

<http://www.pressonline.rs/sr/vesti/Vojvodina/story/175238/Mladi+be%C5%BEe++glavom+bez+obzira%21.html>

КО ГАСИ СВЕТЛО? НОВОСАЂАНИ ОКУПИРАЈУ АГЕНЦИЈЕ КОЈЕ НУДЕ ПОСаО У ИНОСТРАНСТВУ

Млади беже главом без обзира!

Српска дијаспора у наредном периоду може да очекује „појачање“ сачињено од незадовољних Новосађана, који последњих месеци буквално окупирају агенције које нуде посао у иностранству.

Разочарани стањем у друштву, посао „напољу“ све чешће траже и студенти, који знање стечено у факултетским клупама користе као визу за излазак из Србије.

Петар Драгићевић, власник новосадске агенције за запошљавање „Агава“, каже за Пресс да је „можда рано причати о повратку деведесетих, али да је интересовање од почетка године свакако веће него што је то било раније“.

Пријављују се и старији

- Затрпани смо пријавама, тражи се место више на конкурс за све профиле. Највише младих нижих квалификација иде у угоститеље, вариоце и возаче, а добар део клијената се интересује

и за послове бејбиситера и медицинске сестре - прича Драгићевић, и додаје да му на врата често покуцају и старији суграђани.

- Више нема правила, преко границе би и старије генерације, све чешће пријаве доносе старији од 35 година - истиче Драгићевић.

Како Пресс сазнаје, све више муштерија имају и мање агенције, које „на црно“ нуде сезонске послове у Италији и Грчкој, а они којима се укаже прилика чине све да тромесечни ангажман претворе у стални. Приватни превозник Драган И., који организује туре за печалбаре, каже да се ситуација знатно променила у последњих годину и по.

Не требају нам стручњаци повратници?!

У последњих неколико година, стручњаци српског порекла који су високо позиционирани у европским научним круговима изразили су жељу да се врате у Нови Сад и својим искуствима допринесу раду факултета и универзитета. Ипак, како је за Пресс потврдила Неда Мимица-Ђукић, декан Природно-математичког факултета, повратка еминентних кадрова нема због „компликованих административних и бирократских процедура“.

- Већ годинама сарађујем са агенцијама које, уз надокнаду и проценат, обезбеђују сезонски посао на црно у Грчкој и Италији. Прво, у последњих 18 месеци све је више младих у тим турама, које су раније биле резервисане за суграђане средњих година. Такође, до јула 2010. године смо имали две или три туре месечно, а сада исто толико имамо на недељном нивоу! - прича овај приватни превозник.

Мењам индекс за визу

Жеља да напусте Србију све је присутнија и код високообразованих кадрова, а последњи трендови на Новосадском универзитету показују да је парола из ере деведесетих „Мењам индекс за визу“ поново актуелна. Александра Гак из маркетиншке службе Факултета техничких наука каже да је „пораст потражње посла у иностранству код студената све већи у последње време“.

- Студентима из техничких делатности, по правилу, лакше је да нађу посао, а у последње време су се појачале међународна сарадња и могућност усавршавања на страним универзитету. Многи наши студенти одлазе на размену студената, похађају један семестар у иностранству или одлазе на мастер и докторске студије на друге европске факултете. Током тог боравка, већина покушава да пронађе посао и остане тамо, као научни сарадник или део истраживачких тимова великих фирми које сарађују са тим факултетима - каже саговорница Пресса, и додаје да и бруцоши по индексе све чешће долазе у нади да ће им управо они представљати карту за излазак из земље.

Томислав Ловрековић

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2011&mm=09&dd=10&nav_id=540997

Путари зову Тадића у помоћ

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Београд -- Синдикат Војводинапута-Бачкапута у отвореном писму председника Бориса Тадића обавештава о тешком стању у којем се нашла целокупна путна привреда у земљи.

У допису се наводи да је посебно тежак положај Војводинапута-Бачкапута, чијих 340 радника још од марта није добило плату, иако фирма има низ потраживања од покрајинских и локалних органа власти.

"Путна привреда у Србији је данас озбиљно угрожена. Стање код путара је горе него икада, а држава не чини готово ништа да им помогне да преживе кризу. Предузећа за путеве су на издисију, а материјални положај радника је крајње бедан", наводи се у писму.

Синдикат истиче да је Војводинапут-Бачкапут троструко блокиран, као **члан Нибенс групе чији је директор Мило Ђурашковић ухапшен још у мају.**

"Два пута нас је блокирала Агенција за приватизацију, јер, с једне стране, не даје сагласност да се кредитно задужимо и купимо репроматеријал и исплатимо личне дохотке, а с друге тако што не раскида купопродајни уговор, иако купац Бачкапута, Предузеће за путеве Ниш, није испунило све преузете обавезе", истиче се у допису.

Новосадско предузеће је, најзад, блокирала и полиција, пошто не дозвољава излазак камиона и машина на градилиште, из страха да ће радници блокирати аутопут Е-75.

"То се заиста и догодило 5. септембра, али су саобраћајници блокирали појединци мимо договора са синдикатом, радници који су измакли контроли", признају аутори текста.

Синдикат, најзад, сматра да је Војводинапут-Бачкапут талац републичких институција и игара моћника, па тражи хитну помоћ у реорганизацији и дефинитивном опоравку тог акционарског друштва.

Јавни дугови велика опомена

Дуг најразвијенијих земаља ОЕЦД-а ове године је 102,4 одсто БДП-а, тако да ми са шестомесечних 43,7 процената спадамо у ред умерених дужника

Јавни дуг у односу на БДП

	2002.	2003.	2004.	2005.	2006.	2007.	2008.	2009.	2010.	2011.	2012.
Аустралија	19,8	18,3	16,5	16,1	15,3	14,2	13,6	19,4	25,3	29,3	30,9
Аустрија	73,0	71,2	70,8	70,9	66,6	63,1	67,3	72,6	78,6	80,0	81,6
Белгија	108,4	103,5	98,5	95,9	91,7	88,1	93,3	100,5	100,7	100,7	100,4
Канада	80,6	76,6	72,6	71,6	70,3	66,5	71,3	83,4	84,2	85,9	88,0
Чешка	32,8	34,7	34,5	34,3	33,9	33,7	36,3	42,4	46,6	49,3	50,8
Данска	58,2	56,6	54,0	45,9	41,2	34,3	42,6	52,4	55,5	57,1	60,0
Естонија	10,2	10,8	8,5	8,2	8,0	7,3	8,3	12,4	12,1	15,2	19,2
Финска	49,6	51,5	51,5	48,4	45,5	41,4	40,6	52,1	57,4	62,7	66,1
Француска	67,3	71,4	73,9	75,7	70,9	72,3	77,8	89,2	94,1	97,3	100,0
Немачка	62,2	65,4	68,8	71,2	69,3	65,3	69,3	76,4	87,0	87,3	86,9
Грчка	117,6	112,3	114,8	121,2	115,6	112,9	116,1	131,6	147,3	157,1	159,3
Мађарска	60,2	61,3	65,0	68,5	71,7	71,8	76,3	84,7	85,6	79,8	80,8
Исланд	72,0	71,0	64,5	52,6	57,4	53,3	102,0	120,0	120,2	121,0	120,2
Ирска	35,2	34,1	32,8	32,5	28,8	28,8	49,6	71,6	102,4	120,0	125,6
Израел	96,6	99,2	97,4	93,5	84,3	77,7	76,7	79,2	76,1	73,5	70,1
Италија	119,4	116,8	117,3	120,0	117,4	112,8	115,2	127,8	126,8	129,0	128,4
Јапан	152,3	158,0	165,5	175,3	172,1	167,0	174,1	194,1	199,7	212,7	218,7
Кореја	19,2	19,3	22,6	24,6	27,7	27,9	29,6	32,5	33,9	33,3	33,4
Луксембург	8,4	7,9	8,6	7,6	12,1	11,7	16,4	14,7	19,7	20,5	23,9
Холандија	60,3	61,4	61,9	60,7	54,5	51,5	64,5	67,6	71,4	74,3	75,2
Нови Зеланд	33,0	30,9	28,2	26,9	26,6	25,7	28,9	34,5	38,7	45,8	52,0
Норвешка	38,8	48,2	51,0	47,9	59,4	57,4	54,9	48,0	49,5	56,1	51,2
Полска	55,0	55,3	54,8	54,7	55,2	51,7	54,8	58,4	62,4	65,6	66,3
Португал	65,0	66,8	69,3	72,8	77,6	75,4	80,6	93,1	103,1	110,8	115,8
Словачка	50,2	48,2	47,6	39,1	34,1	32,8	31,8	39,9	44,5	48,7	51,2
Словенија	34,8	34,2	35,0	33,9	33,8	30,0	29,7	44,2	47,5	52,9	56,5
Шпанија	60,3	55,3	53,4	50,4	45,9	42,1	47,4	62,3	66,1	73,6	74,8
Шведска	60,2	59,3	60,0	60,8	53,9	49,3	49,6	52,0	49,1	45,4	41,1
Швајцарска	57,2	57,0	57,9	56,4	50,2	46,8	43,7	41,5	40,2	38,7	37,0
В. Британија	40,8	41,5	43,8	46,4	46,1	47,2	57,0	72,4	82,4	88,5	93,3
САД	56,8	60,2	61,2	61,4	60,8	62,0	71,0	84,3	93,6	101,1	107,0
Еврозона	75,2	75,9	77,1	78,1	74,5	71,6	76,5	86,9	92,7	95,6	96,5
УКУПНО ОЕЦД	71,6	73,4	74,9	76,3	74,5	73,1	79,3	90,9	97,6	102,4	105,4

Извор: ОЕЦД

Јавни дуг Србије на крају јуна ове године био је 13,3 милијарде евра или 43,7 одсто процењеног бруто домаћег производа, а од почетка године та обавеза је увећана за 1,1 милијарду евра или за 1,8 процентних поена БДП-а, објавила је Народна банка Србије. Готово целокупно повећање односи се на раст унутрашњег јавног дуга, док је спољни повећан за свега 74,1 милион евра. Дотле је укупан спољни дуг Србије, са обавезама привреде и банака, око 22,7 милијарду евра. Повећање јавног дуга је највећим делом последица задуживања државе путем издавања

дугорочних динарских обвезница. У складу с тим, валутна структура јавног дуга у другом тромесечју знатно је измењена у корист динара.

Србија би према овом показатељу у односу на 32 најразвијеније земље ОЕЦД-а била веома умерено задужена држава, јер њихов просек ове године износи 102,4 одсто (Види табелу).

Удео јавног, дакле, државног дуга у односу на бруто домаћи производ, судећи по последњим извештајима ОЕЦД-а, озбиљно расте у појединим земљама, али неке, и поред евидентне светске финансијске кризе, успевају да тај терет полако смањују. Стручњаци упозоравају да је реч о индикативним подацима јер се у многим земљама у јавни дуг укључују и неке домаће обавезе (за железницу, на пример) и социјална давања, али су државна обавеза, па им је ту законодавац нашао место.

И без те методолошке ограде, међутим, уочљиво је да неке земље, попут Јапана, Италије, Грчке, па и Белгије, већ деценијама кубуре с високим државним дуговима. Изузетак од тих земаља је, рецимо, Португалија, које је тек у последњих неколико година ушла у зону земаља чији је јавни дуг већи од БДП-а или свега оног што су створили њени грађани у току године.

Занимљиво је да су и готово све земље евро зоне у просеку већ на 95,6 одсто. Када су потписивале Мастрихтска правила да би приступиле Европској унији тај „степеник” био је далеко нижи – свега 60 процената од БДП-а. Породици европских држава не може много да помогне умереност у јавном задуживања Словачке, Словеније или, рецимо, Луксембурга, јер је реч о малим земљама у односу на једну Италију, па и Грчку. Ретке су земље попут Норвешке или Данске које полако, али упорно смањују државне обавезе. Велика Британија је тек последњих четири-пет година почела да мало осетније повећава те обавезе. Та земља је, иначе, деценијама водила веома умерену политику јавног задуживања и готово стално била испод 50 одсто свог не малог БДП-а. Сада је, како што се из табеле да видети, већ догурала до 88,5 одсто, с планом да тај дуг у идућој години повећа на 93,3 процента.

Јавни, државни дуг је ништа друго до обавеза коју мора да плате њени грађани на овај или онај начин, а најлакше кроз веће порезе. Поједине земље покушавају да тај терет смање штедњом, углавном у социјалним давањима, с чиме се најчешће синдикати не слажу па смо сведоци, као недавно у Грчкој, Италији, Шпанији, Француској..., великих јавних протеста и штрајкова.

Србија је, што под притиском ММФ-а, али и страха од последица нове светске економске кризе, донела закон о фискалној одговорности по коме јавни дуг не сме да пређе 45 одсто БДП-а. Да ли је то права мера остаје да се види, али за сада је Србија, поготово у односу на земље ОЕЦД-а, далеко од просека. Друго је сада питање што је овај, наш проценат за Србију превелики терет и што ће сервисирање те обавезе однети велике паре које су нам преко потребне за инвестиције.

С. К.